

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. P.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2019, č. j. MSK 17695/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 5. 2019, č. j. 19 A 20/2019 - 17,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě shora označeným usnesením pro překážku litispendence odmítl žalobu, v níž žalobce brojil proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tím bylo částečně změněno rozhodnutí Magistrátu města Karviná, odboru správního ze dne 12. 7. 2017, č. j. MMK 106953/2017, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 9. 11. 2016, v 13:45 hod. na ulici Ostravská, ve směru do centra Karviné, poblíž odbočky na Lipiny, řídil motorové vozidlo zn. Audi Q5, RZ X, X, přestože není držitelem řidičského oprávnění. Za výše uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 5.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

[2] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost.

[3] Dříve, než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji vzal zpět podáním ze dne 25. 6. 2019.

[4] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[5] Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatel zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[7] Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost se opírá o § 10 odst. 3 větu první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, jelikož řízení bylo zastaveno před prvním jednáním. Podle tohoto ustanovení totiž platí, že *„soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“* Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, soud mu vrací tento poplatek snížený o 20 %, tedy 4.000 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu